

Vallekilde nytårsdag 1899.

Kære Simon!

Rigtig hjærtelig tak for Dit julebrev! Ikke troede jeg, Du havde glemt mig, jeg ved, Du har meget at tage vare og skal passe tiden, og desuden har jeg jo af og til fået en hilsen i Sunnevas brev. Mine ønsker er altid for Dig og Din fælle, at det må lykkes Eder at få noget af det udført i virkeligheden, som er Eder ønskers mål; hvad det angår med provstens tilsagn, så var han, efter det kendskab jeg har til ham, den jeg senest vilde vente nogen støtte af i denne sag, og jeg tror heller ikke, Du skal gøre Dig store forhåbninger om hjælp fra hans side. Hvad der ellers er forhandlet om den sag på Færøerne, har jeg ikke hørt noget videre om; det var mærkeligt, om faktoren og Simon vilde slå sig sammen om den sag, de har ikke kunnet på i spænd før. Bare dog folk deroppe vilde lade være med at vrøvle så meget, det fører ikke til noget. Du har vel hørt, at Schrøter er bleven sysselmand på Sandø; det skulde man forsvoret for 14 år siden, at han skulde siddet som kongelig ansat embedsmand; men man skal intet forsværge, som der siges her i Danmark, uden at bide sin egen næse af. Det er vist en stor skuffelse for Andreas Vinther, han ventede vist, at han skulde blive sysselmand på Sandø, nu hans fader var bleven forflyttet til Strømø; men det var måske for meget at vente på en gang i den samme familie.

Sanne skrev til mig, at hun halvvejs tænkte på at komme til Danmark nu til sommer, og at hun så ikke vilde søge fast ansættelse som lærerinde i Fuglefjord; har I drøftet den sag med hinanden, og synes Du, hun skal gøre det?

Du må undskylde, at brevet ikke bliver længere i dag; der kom nogen og forstyrrede mig, og jeg vil gerne have det afsendt i dag med posten.

Hils Sunneva, når Du ser hende.

Lev rigtig vel! Glædeligt nytår!

Mange kærlige hilsener fra Din hengivne

Bette faster.

Vallekilde, d. 13de Januar 1899.

Kære Sanne!

Tak for alle Dine kære breve, jeg har fået tre fra Dig, siden Du sidst hørte fra mig; nu tænker jeg, Du er igen i Fugle fjord eller Lervig eller "á Hellinum", men som jeg hører bliver Du der ikke længere end i vinter. Du skrev i efteråret at Du tænkte på at søge om at blive fast ansat, men måske det er for besværligt for Dig; det er også en stræng plads at have, forekommer det mig. Så tænker Du vel på at komme herved til Danmark, kære Sanne, jeg vil ønske, det må blive til gavn og glæde for Dig, hvor Du så kommer hen. Kommer Du her, bliver jeg naturligvis glad, men Du skal ikke for min skyld bestemme Dig for Vallekilde, hvis Du har mere lyst at komme på en anden skole. Du kan forhandle med Simon om det, han kan så sige, hvad han synes, om Du skal komme her eller et andet sted. Det var rart for Dig, at Du kunde komme hjem i julen, det kunde de andre ikke; Hunna og Ki måtte holde jul hos fremmede, og jeg ved, at Sunneva havde det rigtig rart hos Helveg, men fra Ki har jeg ikke hørt siden jul; jeg fik brev fra ham juleaften, og da skrev han, at han skulde rejse hjem med en af sine kammerater fra værkstedet i julen. Jeg håber, han ikke har følt det alt for meget, at han var borte fra hjemmet. På Søndag er det hans tyveårs fødselsdag, den må han så også fejre mellem fremmede; jeg skal skrive lidt til ham og sende i morgen, så håber jeg ham får det Søndag. Elinborg har været her i juleferien, og hun er nu en lille tur i Malling, inden hun skal tilbage til København; hendes ferie varer hele denne måned, da forelæsningerne ved universitetet ikke begynder igen førend i Februar. Jeg tænker, det også fornøjer Ki at se og tale med hende. Nu kan jeg tænke mig, at huset derhjemme er blevet dejligt; jeg vilde ønske, at I alle både unge og gamle nu vilde unde Ellen fester en krog at henleve sine sidste dage i; ret mange år har hun vel ikke tilbage af sin levetid; det er ikke godt at være gammel og skrøbelig og fattig tillige, det kan let gøre sindet bittert. Måske Vor-Herre snart løser op for hende, så er hun vel bjærget og behøver ikke mere her på jorden. Nu må Du ikke blive vred over dette, jeg her har skrevet, kære Sanne, Du kan vel ikke finde det underligt, at jeg tænker meget på hende i hendes hjælpeløshed.

Jeg kan hilse Dig fra Sanne fra Amerika, jeg fik brev fra hende til jul, de havde det godt, men Sanne længtes meget efter at høre fra Andreas; jeg vil håbe, de hørte fra ham til jul. Thrine er i Holbæk endnu, jeg ventede hende hertil i julen og Hans med, men ingen af dem kom, vejret var også dårligt med regn og blæst, men slet ikke frost eller sne; det er helt forunderligt, det er ligesom klimet her i Danmark er ved at forandre sig; det ser endnu ud til, at vi skal have lige så mild vinter i år som i fjor, og det gør jo heller ikke noget, når vi bare tillige med kunde få en god sommer, men det havde vi jo ikke i fjor. Havet, som Du ser og hører bruse udenfor Dine vinduer, ser vi ikke noget til her; vi kan nok se søen herfra, men den er aldrig oprørt, voverne glide så sagtelig frem, og man hører dem aldrig slå mod strandbredden som hjemme på Færøerne, kun en skvulpen hører man; og når jeg en enkelt gang kommer ned til stranden, synes jeg altid, der er noget, jeg savner; men dejligt er her alligevel, og jeg vil ikke bo andre steder end i Danmark, og jeg håber, og beder Gud om, at jeg må få lov at blive her til min dødsdag; nu kunde jeg ikke godt tåle at blive flyttet om. Nu er jeg også begyndt på den ellefte vinter på det samme sted, og så gror man jo fast.

Så er da moster død, ja, nu var hun kommen i den tilstand, at livet nyttede hende ikke mere, kræfterne var opbrugte både de åndelige og de legemlige, og så er det kun godt, at Vor-Herre løser op for et menneske, men jeg tænker mig dog, at det må blive lidt tomt for Hanne, nu hun er borte. Det bliver også trist for Hanne og Hilde, at Niels og hele hans familie er rejst derfra, og at de så har fået Schröder i stedet for, mon han skal bo i Niels Vinthers hus? Det synes jeg ikke kan blive rart for Hanne, hvis hun skal få vildfremmede mennesker i sin umiddelbare nærhed, men måske han ikke skal bo der. Hvad vil Andres Vinther nu tage sig for, han søgte jo om at blive sysselmand efter faderen, men det blev han så ikke dennegang; måske han kan blive sysselmand på Nordøerne en gang, når Olsen takker af. Han er jo ung endnu, han kan vente.

Det er mange børn Marie allerede har, hun må da have nogen til at hjælpe sig, har hun en skikkelig pige; hvorledes går det hende med at passe sine egne børn, hun holdt ikke af at passe andres, men derfor kan hun godt, hvad jeg vil håbe, passe sine egne godt. Hvergang jeg tænker på Maries børn, får jeg et stik i hjertet. det gør mig så ondt, at de ikke er bragt hen til døbefunten, hen til ham "som

borttog vor synd og skam”. Men derved er jo intet at gøre. Nu er brevet blevet langt, og det kan snart være på tiden at holde op. Lev nu rigtig vel, kære Sanne! Glædelig nytår!
Mange kærlige hilsener fra Din hengivne
Bette faster.

Tak for julekortet!

Jeg har bragt Thrine Din hilsen for længe siden.

Vallekilde, d. 19de Marts 1899.

Kære Simon!

Nu længes Du vel efter at høre fra mig, men Du må have mig undskyldt, da tiden har været lidt knap for mig, siden jeg modtog Dit brev. Jeg vil gerne sætte mit navn under adressen til Hammershaimb; både har jeg skattet hans arbejdefor det færøske, så vidt jeg har forstand på det, og altid har jeg og hele min slægt fundet en ven i ham; han har været en ven af vort hus, så længe jeg kan mindes.

Thrine er her i denne tid, og hun vil også gerne være med, jeg skal hilse Dig fra hende, jeg tænker, hun bliver her til henimod Maj; hun er ved at søge sig en plads, bare det nu må lykkes hende at få noget, hun kan være tjent med. Den Færing, der er her på skolen, synes ikke at have nogen synderlig forstand på, hvad Hammerhaimb har virket, så hans underskrift har jeg ikke fået. Jeg var lige ved at tro, at Du helt havde glemt mig, da det nu var så længe siden, jeg havde hørt noget fra Dig, og når man bor i en sådan afkrog af verden, som jeg gør, kan man let komme på de tanker, at man er glemt af alle.

Du kender vel ikke noget til, hvorledes det er med "Egil", til hvilke tider den går fra København; ved Du noget om dens farter, vil Du så ikke en gang ved lejlighed sige mig besked. En fartplan til "Egil" kan Du vel ikke skaffe mig.

Thrine og jeg vil sende beløbet til adressen i frimærker, me i dag kommer det ikke; vi sender hver 50 øre, det vil vi så gerne, om vi kun er småfolk og ikke har mange penge at råde over.

Nu har Povl og Niels Hansen købt skolen med alt dens tilhørende for 40,000 kr., og om et år fra Maj et regne overtager de den så helt for egen regning; jeg ønsker, Vallekilde højskole må bestå og blive ved at blomster også under deres hænder, men lidt underligt er det jo at tænke på, og en del forandringer bliver der nok foretagne. Hvad mig selv angår, så synes jeg, at jeg er groet så fast her, at jeg ikke ved, hvorledes jeg skulde finde mig til rette andensteds; men så længe kræfterne slår til til arbejdet, bliver jeg vel også her; jeg har aldrig mødt andet end velvilje hos de unge, så de beholder mig nok, så længe jeg kan kravle omkring. Når Du ser Sunneva, så hils hende, nu venter jeg snart at høre fra hende.

Du har vel ingen gamle blade, færøske, at låne mig; jeg har fået nogle få "Føringatíðindir" af Thomas Hansen, men Du har vel ingen Diml. at låne mig, Du skal få dem lige så gode igen, jeg skal nok passe på dem.

Sanne skrev, at hun tænkte på at komme til Vallekilde, Gud give, det må blive til gavn og glæde for hende!

Lev nu rigtig vel, kære Simon! Hils Rasmus. Kærlig hilsen fra Din hengivne
Bette faster.

Hvis stilling og opholdssted skal føjes til underskriften, så er det jo for mit vedkommende: Sygeplejerske, Vallekilde højskole. Thrine har for øjeblikket ingen stilling men opholdssted er p.t. Vallekilde højskole.

Vallekilde, d. 9de April 1899.

Min kære Sanne.

Tak for Dit kære brev! Jeg ventede jo halvvejs at se Dig selv her i sommer, men jeg synes alligevel, jeg er glad over, at Du har bestemt Dig til at blive i pladsen et år til. Du har ret i, at I må se til at hjælpe lidt, nu Eders fader begynder at blive gammel, og kræfterne tage af, og jeg er vis på, at Du ikke var bleven glad ved at rejse, når Du gik med den tanke, at Din fader var syg og måske kunde blive kaldt bort; vi har jo ikke brev på, hvor længe vi skal få lov at blive her nogen af os. Gud give, Din fader må blive rask igen, der er så mange, det trænge til ham endnu, jeg har ikke kunnet tænke på andet, siden jeg fik brevene hjemmefra. Jeg håber, Du kommer her en gang senere, kære Sanne, når tiderne blive bedre. Jeg fik et lille brev fra Simon i går, han undredes over, at Du ikke kom, men Du skriver ham nok grunden. Jeg hører jo fra ham en gang imellem, bare det nu må lykkes ham at få et arbejde i gang, som kan blive til gavn; jeg vilde ønske, han foreløbig kunde få en fast lærerplads deroppe, det var dog vistnok det bedste. Jeg er så bange for at arbejdet for højskole på Færøerne vil bringe mange og store skuffelser, men derfor vil jeg ikke nedslå modet på nogen, det er altid godt og udviklende for ens personlighed at arbejde med et udelt mål for øje, selv om man som tiden går må slå meget af på fordringerne. I dag er det jo konfirmationssøndag, og Sigrid er bleven konfirmeret; at tænke sig at hun er 15 år, det er næsten ikke til at forstå, hvor tiden bliver af. Din ferie var vel ikke så lang, at Du kunde blive konfirmationen over. Bare ikke den uskik herskede derovre, at alverdens mennesker skal rende en på dørene ved sådanne lejligheder, det må være skrækkeligt og næsten ikke til at holde ud. Nu kommer snart Din fødselsdag, kære Sanne, ikke er jeg så rig, at jeg har en fødselsdagsgave at sende Dig, men jeg ønsker Dig alt godt i det år, der kommer, Gud give, det må blive godt og velsignet for Dig! Ikke kan Du fejre fødselsdagen sammen med Dine kære, Du må være ene med Dig selv, men derfor kan dagen blive lige god og velsignet for Dig.

Nu skal Sunneva ind på kommunehospitalet til 1ste Maj for at lære sygepleje, jeg vil håbe, at det må gå godt for hende, og at hun må blive glad ved den gerning, hun har valgt jeg fik brev fra hende for et par dage siden, da var hun på Fyn med fru og den lille dreng hos fruens forældre, de havde været der i påsken, men nu er hun nok kommen tilbage til København. Fra Thrine skal jeg hilse Dig, hun var her den sidste halvdel af Marts, men nu til April rejste hun ind til København, hvor hun har fået en plads som husholderske hos nogle gamle søskende, der bor sammen. Jeg har fået brev fra hende i dag, hun skriver, at de er meget elskværdige imod hende, men de er meget skrøbelige af helbred, en broder er helt åndssvag, der er to brødre og to søstre; hun vil dog prøve at blive der foreløbig; måske hun senere kan få en plads, der ikke er så trist. Fra Amerika har vi ikke hørt siden begyndelsen af Februar, nu længes vi meget efter at høre, hvorledes det står til derovre. Nu vil jeg ønske, at jeg næste gang må høre at Din fader er rask, og at alt står vel til derhjemme. Og så må Du have farvel for denne gang min kære Sanne! Gud give Dig alt godt!

Mange kærlige hilsener fr Din

Bette faster.

Sanne fra Velbastad kommer jo her på skolen til sommer, er der ingen andre fra Færøerne, der skal på højskole i år? Johanne fortalte mig at Md. Jensen var død, hun trængte vist til at slippe bort, og har vist længe levet et sørgeligt liv.

Jeg har nylig haft brev fra Ki, han er så tro til at skrive.

Vallekilde, d. 7de Maj 1899.

Kære Simon!

Jeg har en ond samvittighed overfor Dig som overfor mange andre i denne tid, min brevgæld er vokset mig over hovedet, så jeg ved snart ikke, hvor jeg skal begynde, og hvor jeg skal ende. Du har måske hørt, at der er bleven fejret stort bryllup her på skolen, og det optog alles tanker, og alt hvad man kunde overkomme af arbejde længe i forvejen. Schrøder fra Askov var indbudt, men han kom ikke; af Triers ungdomskreds mødte kun Bågø; la Cour var her, han er jo gift med Gudruns moster. Jeg siger altid, når jeg ser og hører la Cour, verden blev bedre, hvis der fandtes mange sådanne mennesker. Bladene sender jeg nu tilbage med mange tak for lån, men ikke kan jeg sige, at de er særlig indholdsrige; de bliver vel bedre med tiden. Tak også for fartplanen, Du har haft ulejlighed med at skrive af, den er mig til god nytte.

Det blev jo ikke så, at Sanne kom hertil i sommer; hendes søskendebarn fra Velbestad, som er her på skolen, siger, at provsten gjorde indsigelse imod, at hun måtte rejse, da det var for sent, hun sagde pladsen op. Det kan måskeogså være godt for noget, men Du må alligevel se til at få hende herved senere; I behøver ikke at haste med giftermålet, først må Du se, om Dine fremtidsplaner vil lykkes. Du vil nok møde mange vanskeligheder på Din vej, og de værste af dem skulde gerne overvindes, inden I satte bo. Det Du skriver om besættelsen af landbrugseembedet kan vel nærmest betragtes som et forsørgelsesspørgsmål; at Rump sørger for at hans svigersøn får embedet er ikke så underligt; ”den kære familie” skal hjælpes. Sådan noget betragter jeg som aldeles personligt, der slet ikke har noget med regeringshandling at gøre, og da nu H.Hammershaimb uheldigvis har dårlig eksamen, er det så nemt at forbigå ham. Heller ikke tror jeg, han var mand for at udrette store ting, om han blev embedsmand deroppe; han er aldrig forekommet mig at være nogen betydelig personlighed. Jeg kan heller ikke betragte det som nogen stor ulykke, at der sidder danske mænd deroppe i embeder, når de kun passer dem, som de skal passes. Arbejdet for det færøske, det kan I gøre ligefuldt for det, og ikke må I tage arbejdet for det færøske op som en kamp mod det danske, gør I det, så vil det gøre mig meget ondt. Jeg elsker Danmark og det danske folk, og her har jeg nydt så meget godt, ja, meget mere end hjemme på Færøerne, hvor jeg i grunden ikke kan sige, at jeg nogen sinde har mødt forståelse. ”Hvør má bera, sum hann roynir”. Til Nólsoyar Póls digte kender jeg ikke ret meget udover ”Fuglakvæði” og ”Jákuo á Møn”, og jeg kan heller ikke sige, jeg har synderlig interesse for at lære resten at kende, da det meste af det, han har digtet er smædedigte, og den digtart kan jeg efter mine anskuelser ikke sætte højt.

Indlagt sender jeg for en krone frimærker, det er mit og Thrines bidrag til adressen til Hammerhaimb; Du kan vel nok benytte frimærkerne. Og så må Du ikke være vred over, at jeg siger, hvad jeg mener, jeg under så andre den samme frihed overfor mig, og jeg ønsker af hjertet at Eders gerning må lykkes, Gud til ære, og dem I skal arbejde for til gavn

Vil Du ikke besørge dette brev til Sunneva, jeg har ikke hørt fra hende, siden hun kom ind på hospitalet, og ved derfor ikke rigtig, hvorledes adressen er. Hils Rasmus venligst fra mig, og lev så vel, og tag mange kærlige hilsener fra Din hengivne

Bette faster

som Du måske synes er et gammelt vrøvl.

Vallekilde, d. 8de Juni 1899.

Kære Sanne!

Tak for begge Dine kære breve! Nu begynder Du vel at længes efter at høre lidt fra mig igen, og jeg har også længe tænkt på at skrive til Dig, men det er jo så, at man tænker meget, uden at det med et samme bliver bragt til udførelse. Det er længe siden jeg har hørt fra Simon, han har det vel travlt; kursuset slutter nok med denne måneds udgang, og så tænker han vel på at rejse hjem. Jeg får ham vist ikke at se, inden han rejser, han får vist ikke tid til at komme herud, men jeg håber, at jeg hører fra ham. Gud give nu, alt må lykkes vel for ham! Det bliver nok et brydsomt arbejde, men med Guds hjælp må vi håbe, at det skal lykkes ham at udrette noget godt deroppe; jeg er fuldstændig enig med Dig, kære Sanne, i at der er meget deroppe, der trænger til at blive anderledes, og jeg vil ønske, at Simon må få lykke til at nå noget af det, han stiler imod. Ungdomstiden er drømmenes tid, men i manddomstiden får drømmen liv og bliver til virkelighed, så kommer kampen og arbejdet; meget af det, der drømtes om, bliver måske slået til jorden af livets hårde virkelighed, men det, der er af sandhed, bliver, og jeg håber, at der skal times både Simon og Dig den lykke, at I kan sige til sidst: ”Noget nåede vi af det, der var vor ungdoms lyse drøm”.

Kære Sanne, jeg har en hilsen til Dig fra Sanne i Amerika, hun bad mig fortælle Dig den store begivenhed, der er sket i hendes liv, hun er bleven forlovet med en broder til Maries mand, og hun føler sig så lykkelig og glad, som hun aldrig har gjort før; det er også godt for hende, at hun nu kan få sit eget hjem og ikke længere behøve at være ude mellem fremmede. Hun bad mig hilse Dig og sige, at hun havde tænkt på at skrive til Dig, men ikke førend hun først havde hørt fra Dig; nu må Du skrive til hende. Adressen er: Miss Susanne Jacobsen

c/o Mr. Peder Bødtker

Maple Park. Kane Co.

Ill.

North. America.

Nu er Sunneva så kommen ind på hospitalet, jeg har kun hørt fra hende en gang, siden hun kom derind, det er nok lidt strængt for hende til at begynde med, særlig med at våge, men hun skrev, at de var alle så særdeles flinke og venlige imod hende derinde, så jeg håber, det går nok for hende. Hendes adresse er: Kommunehospitaler 2de Kvindeafdeling. København K. Fra Ki har jeg også hørt for ikke ret længe siden; han skrev, at hans mester havde foræret ham et ur og sagt, at det skulde han have fordi det var gået så godt mens han havde været der, og Ki var naturligvis glad, som Du nok kan tænke. Sunneva fik også ur af Helveg, da hun rejste fra dem, så de er vel lidte, der hvor de har været.

Jeg er glad over at høre at Din fader havde det bedre, når han nu bare vilde skåne sig selv lidt og ikke arbejde over ævne, men det er nu ikke hans natur. Jeg fik ikke brev fra nogen af dem derhjemme med det sidste skib, der kom, så jeg ved ikke, hvorledes det nu er med dem; når Ellen ikke skrev, så tænker jeg, at hun ikke havde det godt, hun plejer altid at skrive, om det så er aldrig så lidt. Mon Du har set et ungt menneske her fra Vallekilde, der aftjener sin værnepligt om bord i ”Guldborgsund”, jeg gav ham Din adresse og bad ham opsøge Dig, hvis han kom til Fuglefjord. Han hedder Niels Ebbesen Bukh, hans fader er lærer her på skolen; Ki og han kendte hinanden godt, dem vinter Ki var på skolen.

Nu må Du have farvel for dennegang, kære Sanne!

Lev rigtig vel! Gud i vold!

Så mange kærlige hilsener fra Din

Bette faster.

Måske det kan more Dig at se disse sange fra Gudrun Triers bryllup.

Vallekilde, d. 7de Juli 1899.

Kære Sanne!

Tak for Dine kære breve, jeg er altid glad ved at høre fra Dig, og det glæder mig, at det går så godt for Dig i Din gerning, som for mig synes må være stræng nok. Men det er så godt at kunne være selvhjulpen, og det er Du jo, kære Sanne, så længe Du har Din lærerindeplads. Nu kommer jo Simon hjem, hvad mon det så bliver til for Eder? Jeg tænker dog ikke, I sætter bo, forinden Du har været en lille tid her i Danmark. I aften kommer Simon og Rasmus hertil Vallekilde, de har skrevet til Povl Hansen, at de kommer, og jeg er glad ved, at jeg får dem at se, inden de forlader Danmark. Jeg har nylig været i Holbæk, og jeg skal hilse Dig fra Thrine, hun er hos Thomas og Eva og hjælper dem i denne tid, Eva venter hver dag, at der skal komme en lille, og så er det jo godt for hende, at hun kan have sin moster hos sig og ikke behøver at ty til fremmede. Hans bor der også, han er så heldig, at han har arbejde hos en mester, der ikke er i arbejdsgiverforeningen, så han har haft arbejde hele sommeren, mens tusinder må gå ledige.

Jeg fik brev fra Mia Hansen for et par dage siden, hun rejser nu hjem til Færøerne i besøg en lille tid, men hun skal tilbage i den samme plads, hvor hun nu er; de vil nok ikke være af med hende. Det erogså godt for hende selv, at hun ved, hvor hun skal hen, når hun kommer tilbage til København. I mødes nok i Thorshavn ”á Olavsøku”. Hendes brødre er arbejdsløse i sommer, og det tror jeg, hun er meget ked af. Sanne har nu fået en plads ude i nærheden af Kalundborg hos en gårdmand; foreløbig er det kun for tre måneder, hun har nok ikke rigtig lyst til at være på landet; men jeg for min part synes nu, at det er meget bedre for unge piger at være en tid på landet i det mindste til at begynde med end at komme ind i det urolige liv i København straks. Men jeg må jo også altid høre for det, at jeg vil have dem til at være på landet; folk på Færøerne lever nu i den tro, at det er så dejligt at være i København, men der er meget derinde, som ikke er af det gode. Nu er det blevet aften, og jeg kan fortælle Dig, at Simon og Rasmus er komne hertil; de er ude på højskolebesøg omkring i landet, inden de rejser hjem.

I dag er der kommet et brev hertil til Dig; Sanne fra Velbestad har modtaget det og lukket det op, da de troede, det var til hende; der var jo ingen anden Susanne på skolen, og så troede de, at efternavnet var skrevet forkert. Det er fra Hanne på hospitalet, og jeg lader det så følge med dette; jeg skal nok skrive til hende og oplyse hende om, at Du ikke er her men sidder hjemme i Fuglefjord. I morgen skal alle eleverne have stor skovtur til Skorritsøen, og der skal de mødes med eleverne fra Høng højskole ved Slagelse; det plejer altid at være en fornøjelig tur, men i år skal jeg ikke med; jeg har nogen her på sygehuset som jeg ikke så godt kan være fra, og Simon og Rasmus tager nok heller ikke med i skoven, og dem kan jeg ikke lade gå for lud og koldt vand.

Nu må Du have farvel for i dag, kære Sanne! Lev vel! Gud i vold!

Mange kærlige hilsener fra Din

Bette faster.

Vallekilde, d. 7de Septbr. 1899.

Kære Sanne!

Nu begynder Du nok at tro, at jeg ikke mere vil skrive til Dig, men således er det ikke, om det end kan synes så. Jeg har haft så meget at tænke på i den sidste tid; Du har nok hørt, at Din faster fra Island vil flytte til København, det er ikke for lysts skyld, men noget må de jo forsøge, så længe de er her på jorden. Jeg har prøvet at stå Elinborg bi med råd, så godt jeg har kunnet; det er den eneste måde jeg kan hjælpe på, gods og guld har jeg ikke at give nogen, men usparet var det fra min side, havde jeg noget. I går var dagen, de skulde komme til København med "Botnia", og det var min bestemmelse at rejse derind og være der, den gang de kom, men så fik jeg forfald; lægen, der kommer her på skolen, vilde gerne have en af sine patienter, en ung pige der skulde gennemgå en underlivsoperation, lagt ind her på sygehuset, og så måtte jeg blive hjemme. Hun blev opereret i Fredags og operationen gik så umærket, skønt den nok ikke var uden fare; Der er to læger her, fader og søn, de var her begge to og så en ung kvindelig læge, en Frk. Møller; de unge besørgede operationen, den gamle chloroformeringen og jeg sprang som en kakkerlak fra den ene til den anden for at være ved hånden. Ja, nu kan jeg nok spøge lidt over det, men den dag gjorde jeg det ikke, jeg var lidt trang om hjertet over at skulle pleje hende, men det er, Gud ske lov, gået godt.

I søndags var thomas og Eva her med deres lille dreng for at døbes; han kom til at hedde Hans Helge Hansen, det er rigtig en dejlig lille dreng. Thrine og Hans stod begge fadder til ham. Thrine vil nu i begyndelsen af denne måned gøre en rejse til Jylland fo at besøge Maries og Sannes svigerfader, senere vil hun så prøve, om hun måske kan få sig en plads i København. Du har nok hørt, at Maries lille pige hedder Johanne Kirstine, og at Sanne muligvis skal have bryllup i denne måned; se hende som brud kan vi ikke, men tænke kærlig på hende kan vi. Ja, og så om Dig, kære sanne, mon det nu bliver til alvor, at Du kommer herved til foråret; det bliver underligt at se Dig igen som voksen, Du var ikke mere en 12 år, den gang jeg rejste for 11 år siden. Jeg håber, Du vil blive glad ved t opholde Dig en tid i Danmark, der er meget her både at høre og se, og jeg vil blive glad ved at se Dig efter så mange års forløb.

Hvorledes mon det nu går Simon, mon han får noget i gang til vinter; det er ikke let at få begyndt og spørgsmålet drejer sig vel også om, hvor der skal begyndes. Jeg lægger et lille kort indeni Dit brev, som Du nok ved lejlighed vil sende ham. Jeg har besøgt Sanne fra Velbestad en dag, og jeg synes, hun har det rigtig godt; jeg var ude hos Gudrun Trier Mørk i Kalundborg, og så besøgte jeg Sanne med det samme; jeg spaserede ud til gården, hvor hun er; hun sad og syede lagener med bred hulsøm, det vilde konen så gerne have hende til. Hun er bleven så fed, kenderne ligefrem strutter, så man kan se, hun lider ingen nød; men hun vil nok alligevel helst have en anden plads til vinteren. Så vil jeg nu håbe, Du har det rigtig godt, kære Sanne, nu har Du vel begyndt Dit arbejde igen, mon I har sådant et dejligt vejr deroppe, som vi har her, det er dejligt sommervejr; det eneste der minder om, at efteråret nærmer sig er de faldende blade.

Lev vel! Gud i vold! Mange kærlige hilsener fra Din
Bette faster.

BREV-KORT.

(Paa denne Side skrives kun Adressen.)

Til Hr. Simon Skard.

Hilsen Vallekilde fra 7/9-99 Holbæk

Kære Simon!

Rigtig mange tak for bogen, det glædede mig at Du tænkte på mig. Nu længes jeg efter at høre, hvorledes det går Eder, om I kan få noget i gang til vinter. Tab ikke modet, om ikke alt straks går efter ønske, det kan blive godt med tiden. Kærlig hilsen fra Bette faster.

Hilsen Vallekilde
fra 7/9-99
Holbæk

Kære Simon!
Rigtig mange
Tak for bogen,
det glædede
mig at Du
tænkte på mig.

Nu længes jeg
efter at høre, hvor
ledes det går Eder, om I kan få noget i gang til vinter.
Tab ikke modet, om ikke alt ønsket gælder efter ønske,
det kan blive godt med tiden. — Kærlig hilsen fra Bette faster

Vallekilde, d. 29de Nvbr. 1899.

Kære Sanne!

Tak for Dit sidste kære brev! Jeg håber, denne lille hilsen vil nå Dig til julen; mon Du skal tilbringe den sammen med Simon? Hvor bor han i Klaksvig, og hvor er Du, når Du er derinde, jeg vilde så gerne vide lidt om, hvorledes det hele er indrettet, men jeg kommer måske til at så længe, til jeg kan få det at vide mundtlig.

I går fik jeg et lille brev fra Kristian, han er en god dreng, det må Du tro; han havde for nylig været så dårlig af ørepine, i hele 14 dage havde han ikke kunnet bestille noget, men nu var det da gået over, og han kunde tage fat på sit arbejde igen. Det er kedeligt, om det også skal blive galt med hans øren.

Jeg skal hilse Dig fra Gudmund "úr Vík" ham kender Du nok, han er her på skolen i vinter; jeg ser ham gerne et par gange om dagen, han skal gerne herved og få "snakket af", det trænger han til en gang imellem; men han er vist ellers så skikkelig, som dagen er lang.

Var Du ikke med til Mourits's og Sannes bryllup? Der var måske ikke indbudt så mange, men jeg synes godt, de kunde bedt Dig med, da Du ikke er så langt derfra. Mads Lützen er jo bleven forlovet med Anne "i Mortanstovu", jeg har hørt, at de skal være så overmåde glade over det i Klaksvig, bare enden bliver begyndelsen lig; jeg har aldrig syntes så særlig godt om Anne, imod Dig har hun nok ikke altid været pæn, efter hvad jeg har hørt, men klog er hun nok og kan vise sig fra den fordelagtigste side, når det passer i hendes kram. Dette må Du ikke lade nogen se, hun kan jo være for os, hvad hun være vil.

Til denne jul får jeg vist ingen af min slægt at se; Hans har altid besøgt mig en gang i julen mens han har været her i Danmark, men nu er han flyttet til København, så nu kommer han nok ikke, med mindre han skal besøge Thomas og Eva, så kommer han nok en lille tur herud og måske Thrine med. Elinborg har været herude de to sidste julehøjtider, men nu hendes forældre er flyttede til København, ved jeg ikke, om hun kommer.

Næste julehøjtid måske vi to kan fejre sammen, hvis Du da tænker på at blive så længe hernede, men det kan Du bestemme, når Du først er kommen her.

Du får ikke mere denne gang, min kære Sanne, jeg er altid så træt om aftenen, og til andre tider kan jeg ikke så godt sætte mig hen og skrive.

Gud give Dig nu en glædelig og velsignet jul, og et godt nytår!

Tusinde kærlige hilsener

fra Din

Bette faster.